

„Danstferen“, et halvgenstlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika, udgivet af DANISH LUTE. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

„Danstferen“ udkommer hver Tirsdag og Fredag.

Pris pr. Aargang i De Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forskud. Bestilling, Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTE. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

„Danstferen“ ledes indtil videre af Past. A. M. Andersen som Direktionsens Formand.

Alt af Nyheds-Interesse sendes direkte til „Danstferen“, Blair, Neb. Alle andre Artikler sendes til Past. A. M. Andersen, Winberg, S. Dak.

Entered at the Post Office at Blair, Neb., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danstferen“

Bliver sendt til Subskribenter, indtil udtryktlig Oplyselse modtages af Udgifterne og at Gæld er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Fjøl, der avorterer i Bladet, enten for at købe bogen eller for at få Oplysninger om det avorterende, behøves de altid omstale, at de ligger i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Tak gangste stille over det.

En Del af „Danstferens“ gamle Abonnenter sender os ikke saa sjældent en ny Abonnement. Men alle 3 mange, der ellers holder af „Danstferen“ og dog ikke har Passet den en eneste ny Abonnement, mon 3 ikke somme Læser har følt noget „Nemt“ i Nærheden af Samvittigheden?

Til Indsenderne.

Føst hjertelig Tak til alle, som har været saa venlige at yde Bidrag til „Danstferen“'s Indhold. Det er meget lidt, der er gaaet i Papirskurven, da vi saa at sige kun har modtaget velstrebte Artikler. Bliv kun ved som begyndt, stadig fremad!

Men det hænder jo, at der kommer mere ad en Gang, end vi har Brug for, og derfor maa man ikke undres over, om enten en Artikel kommer til at henligge en Tid, eller vi muligvis kommer til at gøre Udvalg, naar vi ikke har Rum for alt.

Sriv aldrig anonymt imod nabo-givne Personer. Om saa fjer, vil det være os Grund nok til uden videre at vrage en saadan Artikel, om den end ellers var nok saa god.

Send alle Indsendelser, og saa Korrespondancer, til Understegnede. Kun ret og ret Nyheder sendes direkte til „Dn.“'s Kontor i Blair. Hidtil har nogle sendt Korrespondancer direkte til Blair, og andre hertil. Det volber underinden Vanskeligheder. De forfattede kun en Dag eller to ved at gaa heromkring.

Adresse forandring. Vor „Star Route“ fra Winberg vil blive aflagt 7. Februar, saa jeg bliver nødt til at forandre Adresse igen til R. I. 2, Greene, S. Dak.

U. M. Andersen.

Dans i Amerika.

Nogle Tanter til Overvejelst. (Af P. S. Wig.)

III.

1. Vi maa arbejde for Opredholdelsen og Forplantelsen af vort Sprog til vore Efterkommere for at bevare Forbindelsen med det Folk, vi stammer fra, og den Kirke, vi betender os til. Vi vil tage det sidste først. Lige saa vistigt som det indrømmes, at det danske Sprog ikke i og for sig er bedre end det engelske, ikke mere stiftet til at være Bærer for Kristi Evangelium, lige saa bestemt maa det have, at vi Danstferen, som har den Forpligtelse paa os fra vore Børns Daab, at vi vil oplyse dem i den kristelige Børnelærdom, at de kan blive hos den Herre Jesus Kristus, i hvem de ved Daaben blev indpodede, — det maa, siger jeg, haves bestemt, at vi har lettere ved at oplyse denne Forpligtelse paa Dansk, fordi kun saa af os kan Engelt nok til at gøre det. Stulde vi derfor oplyse vor Forpligtelse, maa vi bruge

det danske Sprog, og altsaa ogsaa arbejde for dets Opredholdelse.

2. Men Sagen er nok den, at vi tager os det temmelig let med Opholdelsen af denne samme Forpligtelse, og er nok meget mere tilbøjelige til at indlade os i Spekulationer over det, der skulde og kunde eller burde se, og saa med Hensyn til det danske Sprogs Fremtid her i Amerika. Lad os oplyse vor Pligt, gøre det paa den naturlige Maade, gøre det ens, and the future will take care of itself, i hvert Fald vilde vore Tanter om Fremtiden være mere berettigede og mere besindige.

3. Nu vilde maaste nogen mene, at det vilde være Børn, som gaa i engelske Skoler, ganste anderledes let at tilegne sig den kristelige Børnelærdom paa det engelske, end paa det danske Sprog. Men vilde man spørge dem, som har denne Mening, hørmed de vilde begrunde den, — saa vilde de fleste vist komme ikke saa lidt ilde fra det. Sagen er nemlig den, at det Engelt, som bruges i Statskolen, og saa det Engelt, som skulde bruges ved den kristelige Religionsundervisning, er saa forskelligt, at det Børn, som dar opdraget i et kristeligt Hjem paa Dansk, vilde have lige saa let ved at lære det sidste, om ikke lettere, end den, der har gaaet mange Aar i Statskolen, hvor der jo, som bekendt, ikke maa læres Religion eller Tale om Religion. —

Tales, som har prøvet at have Konfirmander paa Engelt, vil forstaa, hvad jeg her skriver.

4. Men Sagen er den, at medens Statskolen er anlagt paa at uddanne Borgere for vort rige, store, velhængende Land, — og ikke Medlemmer for den kristne Kirke, saa lever mange Danstferen i den Formening, at deres Børn, naar de har gaaet i Statskolen i nogle Aar, er det engelske Sprog saaledes magtig, at de blot behøver en Smule Religion paa samme Sprog — for at være, om ikke som de skulde være, saa god ganste anderledes heldigt stillede, end om de havde gaaet i danske Skoler i nogle Aar, og maaste ikke naaet saa høi en „grade“ i Statskolen. Men saaledes kan kun den tale, der ikke kender Sagen og ikke har tænkt alvorligt over den. — Vel skal det indrømmes, at der tales og læres Engelt i Statskolen, men dog kun en Side af det engelske Sprog. Jeg taler ogsaa Dansk, naar jeg underviser i Matematik, men ikke det samme Dansk, som naar jeg underviser i kristelig Lære. —

5. Hvorfor gaar amerikanst Børn, som er uddannede i Statskolen, ikke i Kirke? Ja, spørg dem om det, og du vil finde ud, at de ikke forstaaer det Sprog, som tales i Kirken. Og hvorfor ikke? Naturligvis fordi de ikke har lært det. — Det være langt fra mig at faste Sten efter Statskolen. Det har jeg ingen Ret til, og jeg har det ikke til Hensigt. Men jeg har baade Ret til og har ogsaa til Hensigt at drage til Fjæls mod mange Danstferens Opatfættelse af Statskolen og de Frugter, som de venter sig af at sende deres Børn til den. Jeg læser ikke den Mand, der er en god Lærner, fordi han ikke er Stræbder; men jeg har Ret til at sige, at den, der gaar til en Lærner for at faa Stræbderarbejde udført, han gaar forter i Byen. Og paa samme Maade hæder de sig ad, som mener, at Statskolen skal opdrage deres Børn til at blive i deres Daabs Dag og Naade.

6. Men altsaa: Stulle vi bevare Forbindelsen med den Kirke, vi tilhøre, og stulle vi oplyse den Forpligtelse, vi tage paa os ved vore Børns Daab, saa kan det ikke nytte, at vi gør Regning paa Statens Skole. Derfor: enten maa vi faa sørge for at faa vore Børn underviste paa Engelt i den lutherste Børnelærdom, og det vil tage baade Tid og Penge, hvis det da skal blive til noget, eller ogsaa maa vi undervise dem paa Dansk. Det sidste kan lade sig gøre baade bedre og billigere, som Forholdene ere nu, end det første. Er det ikke derfor bedst, at vi paa den Maade arbejde for at opredholde vort Modersmaal? Det er altid bedst at gøre sin Pligt, og gøre den paa den bedste og naturlige Maade. —

IV.

1. Vi maa arbejde, blive ved at arbejde for vort Modersmaals Opredholdelse for at bevare Forbindelsen med det Folk, vi tilhøre. Ja, funde nogen mene, det ligger der ikke megen Magt paa. Danmark bryder sig ikke meget om os, naar vi først ere ude af Danmark, og Danmark kan ikke hjælpe os, naar vi ere i Amerika alligevel. Det kan ikke nytte at spille sin Tid med at tænke paa det og hige efter det,

man aldrig kan naa. Vore Børn kunne ikke blive Danstferen alligevel. De ere i Amerika, og de blive Amerikanere. Det nytter ikke at gabe mod Donsmunden o.s.v. o.s.v. og det gør nu alligevel den, som arbejder for det danske Sprogs Opredholdelse i Amerika. Hvad stulle vi hertil sige?

2. For nu at begynde med det sidste, lad mig faa spørge: Fordi vore Børn blive Amerikanere, kunne de faa ikke tale Dansk, tænke Dansk, læse Dansk og skrive Dansk? Saa maa de vanslagte ganste meget fra deres Fædre, der, skønt de kun være fattige Indvandrere, alligevel lærte sig til at tale og skrive baade Dansk og Engelt saa nogenlunde. Har man Ret til at stulle fra Nutiden til Fremtiden, saa ser jeg ikke noget til Hindrer for, at det danske Sprog kan bevares, fordi vore Børn blive Amerikanere. — Om derimod nogen vil mene, at det Danske skal bevares og opredholdes i Amerika paa det engelske Sprogs Besøftning, saaledes som det vist baade er bleven hævdet og forstaaet, saa vilde jeg sige: det er umuligt, fordi det er unaturligt og uretfærdigt. Jeg vilde sætte mig mod dette, om ikke med Hænder og Fødder, saa dog baade med Hoved og Hjerte.

Jeg vilde ikke, at vore Børn skulde blive ringere Amerikanere end andre, fordi de kunde deres Fædres Sprog, men jeg vilde, at de netop af den Grund skulde blive bedre. —

3. Det Danske kan ikke hjælpe os noget i Amerika, siger man. Jeg spørger: kan det da stabe os? — Det maa vel kunne en af Delene. De fremmede sige, at Danmark er et af de mest oplyste og dygtigste Lande paa Jorden. Og Historien ved at fortælle om, at det er et af de ældste Riger i Verden. Stulde det da være en Stam til at bevare Forbindelsen med dette Land, som vi ere bundne af? Jeg er ude af Stand til at se, hvori Stammen stulde ligge. Og jeg er ogsaa ude af Stand til at se, at det ikke skulde hjælpe os os noget at have Forbindelse med et Land, hvis Sprog Naturen gav os i Buggegade. Jeg tror at vide, at Danmark har en Literatur, der baade haad Velde, Stønhed, Højde og Dybde og Raffinerte angaar tan maals sig med hollensfombelst anden. Og Nøgten til denne Literatur blev os givet i vort Hjem, i vort Modersmaal. Jeg kan ikke se, at det ikke skulde kunne hjælpe os at bevare Forbindelsen med dem. Og hvad Kunst, Industri, Oplidsbelfer o.s.v. angaar, da kan selv Amerika ikke undgaa at tage Hensyn til det lille Danmark. Stulle da vi, som ere Danstferen, om vi vilde være det, ikke gøre det?

4. Ja, vil nogen sige: Men alt dette sender vore Børn ikke noget til alligevel; det ligger alt for langt borte fra dem. Naaste. Men saa burde vi jo sørge for, at de fik noget at vide derom; der var vel ingen nærmere til det? Og det var dog vel værd, at de fik noget at vide om det, som selv fremmede maa beundre. Her synes at være en udmærket Plads for danst-Engelt Højskoler, som arbejde for Opredholdelsen af vort Modersmaal i Amerika. De burde fylbes af danske Børn, som have naturlig Ret til at vide, hvor de stamme fra og hvad de stamme fra. Og Forældre burde sende deres Børn til saadanne Skoler, for at bevare Forbindelsen mellem dem selv og deres Børn og mellem disse og deres Fædres Land og Modersmaal. De burde gøre det, da de selv har saa dyr Erfaring af, hvor ilde den til bliver stillet, som kun sender et Sprog.

5. Det er mig en Glæde at lægge Mærke til, at nogle af de mest fremmelige Danstferen i Amerika, endog saadanne, som ved Giftermaal med engelt-talende Kvinder ere hindrede i at tale Dansk i deres Hjem, allene sørgte for, at deres Børn stulle lære det danske Sprog, og ikke betænke sig paa at koste noget paa den Seg. De har naturligvis den rigtige Forstaaelse af Sagen, den rette Mennefte, som kan to Sprog, er rigere end den, som kun kan et, har flere Muligheder, flere Ailder at se af, og derfor ogsaa en rigere Markt at virke paa. Det er mit Haab at flere og flere maa faa Zjnene op for, hvilket Tab de tilføje deres Børn ved ikke at lade dem lære Dansk.

6. Det danske Folk er et dygtigt Folk, er nødt til at være det — eller gaa til Grunde. Det er jo en Aensøgning, at de Mennefter som sidder i smaa Omstændigheder, som Regel er de dygtigste, fordi Livet træver mere af dem, end af dem, som har deres paa det

Løse, som man siger. Og som det er med de enkelte Mennefter, er det ogsaa med Folkene. De smaa Folk er som Regel de dygtigste. Det lille Boerstfolk har efter min Mening leveret et glimrende Bevis herpaa. Men er det ikke nok værd at have Forbindelse med et dygtigt Folk? En saadan Forbindelse ligger aaben for hver den, som sender det danske Sprog. Den ligger aaben for vore Børn, og det er vor Pligt at hjælpe for Opredholdelsen af vort Modersmaal i Amerika.

V.

1. Vilde nu nogen sige: „Ja, alt dette kan være godt nok og sandt nok og rigtig nok; men, men Udbiflingen vil alligevel gaa den modfættede Vej.“ Saa vilde jeg spørge: hvilken Udbifling? Er det den tænkte eller den virkelige? Stulle vi tale om den sidste, da er der kun en eneste fornuftig Maade at gøre det paa, og det er, at stulle fra det, der nu er og ster, til det, der vil se. Men hvad ster da nu? Der ster flere i denne Sag mærkelige Ting. For det første ster der da dette, at der arbejdes for Opredtelsen af det danske Sprog i Amerika, som aldrig før, baade hvad Omfang og Indsigt angaar. Der er flere Skoler i Virksomhed end nogensteds før, og de arbejdes dygtigere end de faa, som fandtes tidligere, besøges af mange mange flere. Der udgives flere Blade og Bøger end nogensteds tidligere, altsaa maa der ogsaa findes flere Læserer nu end før. Der prædikes Dansk af mange flere og for mange flere end nogensteds før. Vor teologiske Skoler kan langt fra møde det Krav om Prædiker, som stilles rundt omkring fra. — Men alt dette ikke synes at vinde om, at Danstferen i Amerika har i Sinde at arbejde for at opredholde deres Modersmaal.“

2. Der ster endvidere den glædelige Ting, at der er ganste anderledes Forbindelse mellem Danstferen end nogensteds før, hvilket er en Følge af det over for nævnte, og der er ingen Udflugt til, at ikke denne Forbindelse vil baade vinde og være. Og der er en indberigtigere Forbindelse mellem Danstferen i Amerika — og Danmark, end der nogensteds tidligere har været, og det baade i ondt og i godt. Og der er ingen Grund til at antage, at ikke ogsaa denne Forbindelse vil baade vinde og være. Men ogsaa den har noget, ja meget at sige for Opredholdelsen af det danske Sprog i Amerika.

3. Der ster endvidere den mærkelige Ting nu, at der kommer flere og flere Danstferen til Amerika. Dette har sin Grund i, at vi have beredt Plads for dem, og ogsaa i, at Danmark, som er et af Jordens mindste Lande, er overbefolket, især da i Sammenligning med Amerika.

Amerika er stort, og det bliver for hvert Aar større, og derfor vil der hvert Aar blive Plads til flere og flere. Og med Nutidens hurtige og behagelige Samfærdselsmidler, vil der hvert Aar strømme Danstferen hertil. Men det vil jo sige, at der for hvert Aar bliver flere og flere, som tale Dansk i Amerika. Men det vil ogsaa sige, at for hvert Aar bliver den Verden, som staa aaben for dem, der kun tale Dansk-Engelt, større og større.

4. Saaledes ser, efter min Formening, den virkelige Udbifling ud. Og jeg ser ikke rettere, end at ogsaa den opfordrer os til at arbejde for Opredholdelsen af det danske Sprog i Amerika.

- 1.) fordi det er vort Modersmaal, vor Fædremaal;
2.) fordi det er vor dyrebare Kirkes Sprog;
3.) fordi vore Børn har Ret til at lære det;
4.) fordi der bliver mer og mer Brug for det;
5.) fordi det gaaber en større Verden for dem. Og af endnu flere Grunde, som ikke her skal opregnes.

Hvor længe?

New York, 17. Jan. 1903.
Værede Læserer! Jeg tror, alle og enhver af danst Fødsel maa indrømme, at det var et ærkesligt Spørgsmaal, som Hr. Morten Jbsen fremkom med i forrige Nummer af „Danstferen“, hvorvidt det danske Sprog og Danstferen kan holde sig i Amerika. Thi enhver intelligent Mand af danst Fødsel tænker jo, hvilket højt Trin det danske Folk staa paa blandt Europas Kulturføls saabel ved Almueoplysningen som ved de anseelige Bidrag, der af

udmærkede Danstferen er ydet til Literaturens, Kunstens og de praktiske Videnskabers Udvikling.

Saaledes kan den nyere danstferen Literatur opvise en i Forhold til Landets Størrelse betydelig Samling af Værker, som i Gennemsnit, Form og Indhold ikke staa tilbage for noget fremmed folks. Staberer af den nye ægte nordiske Digting er Adam Dehlenschläger, der atter har paavirket vore øvrige store Digtere, Grundtvig, Jørgensen, Heiberg, Hauch, Chr. Winther o. fl.

Blandt de danstferen Videnskabsmænd, som have bundet europæisk Værdmæltse, kan vi fremhæve Sprogforfærerne Rost og Mabbig samt Fysikeren H. C. Ørsted, der opdagede Elektromagnetismen og derved banede Vej for Opfindelsen af den elektriske Telegraf. Naest efter Grækenland er Danmark det Land, der kan opvise den største Billedhugger, Bertel Thorvaldsen, for hvem der er rejst en Statue ved Indgangen til Central Park i 59 Str. af Danstferen i New York. Jeg tror, Hr. Jbsen, De bliver ene om Dets Anstuelstse om, hvorvidt Danstferen kan holde sig i Amerika. Underligt er det, at en danstferen Mand kan fremkomme med et saadant Spørgsmaal, hvorvidt det danske Sprog og Danstferen kan holde sig iblandt danstferen her, hvor vi aldeles ingen Modstand møder. Hvis Spørgsmaalet var fremkommet i Slesvig, kunde der, desværre, have været Næmnelighed for det, hvor det danstferen Folk møder saa megen Modstand fra tysk Side, og Mærker af Sønderjylland er bleven udføtt af Vandet, fordi de ikke vilde vende deres gamle Fædreland Anggen, men agtede og arede, hvad der var danstferen.

Erbedigt
Carl Chr. Hansen.

Udberdomshjemmet.

Det maa være hævet over al Tvivl, at Udberdomshjemmet her have en berettiget Plads i Kristi Kirke paa Jorden.

I de senere Aar har Tanten om Udberdomshjemmet ofte været bragt paa Bane i Den f. d. G. luth. Kirke i Amerika og ved sidste Aarsmøde med det Udvald, at en Komite blev nedfattet til at virke for Sagens Fremme. Det er at haabe, at alle for Sagen berettigede Interesser i vort Samfund maa samle sig til Opredtelse og Vedligeholdelse af kristelige Udberdomshjem, saa det lange fælle Savn blandt Samfundets gamle Medlemmer, som mangler Hjem og Pleje, kan blive afhjulpel. Det er intet lille eller billigt Foretagende at oprette og vedligeholde kristelige Udberdomshjem, derfor maa alle berettigede Interesser i Samfundet samle sig om Sagen.

Ved et Udberdomshjem bør der sørges omhyggeligt for Beboernes aandelige og legemlige Velværemmeligheder og Pleje, hvorfor det er en selvføtt Sag, at det ikke kan blive billigt; overfles dette ved Begyndelsen vil man møde Misforstaaelse og Stusselser.

Jeg ser ikke rettere end, om den f. d. Kirke grundlægger et Udberdomshjem, bør de, som kan, som ønske at bo der, betale for deres Ophold, da det jo ikke er ret at gøre sig til Gæst for vort Børnshjertighed, naar det ikke er nødvendigt; ligesom der burde være Umbtøgtse for Udbemidlede ogsaa funde nyde godt af Hjemmet. Stulde denne Forstaaelse af Udberdomshjem blive den gældende, vil det kunne siges, at det baade bliver og ikke bliver en Børnshjertighedsanstalt.

Skal der paa Udberdomshjemmet være Plads, lad os sige til habituefindsthye til hundrede Beboere, vil det koste en betydelig Sum at bygge det og dets aarlige Udgifter bliver ikke smaa.

Et Spørgsmaal, som dette: hvorledes kan Den f. d. G. luth. Kirke i Amerika samle Penge til Udberdomshjem, trænger sig ind paa os. Herren har vedstaaet vore Landsmænd i timestig Henseende, saa det kan siges, at en Del af dem er velstaaende, derfor vil jeg udtale følgende Spørgsmaal: Er der ikke en Del Samfundsmember og andre Landsmænd, som i Udberdomshjemmet vil virke sammen med os, der vil stante, overbringe eller testamentere Landejendomme (Farm), Bjevendomme (Hus og Lot), eller en Pengesum til Udberdomshjemmet og en fca fuld Sikkerhed for Virksomheden, og at de selv bliver underholdt paa Hjemmet, om de stulle ønske det? Er der ikke ti eller femten Personer,

der vil give tusind Dollars hver? Er der ikke hundrede Personer som vil give hundrede Dollars hver? Er der ikke flere hundrede Personer, som vil give mindre Summer? Af mange ydes der i Fødselsdagsgave 1 Cent for hvert Aar, der er levet; der er Plads for alle til at følge dette Eksempel. Der kan dannes Udberdomshjemforeninger omkring i Samfundet, hvor hvert Medlem betaler 25 Cents om Maaned, og hvor en Person kunde blive Medlem for Livstid ved at betale hundrede Dollars paa en Gang. Paa disse og mange andre Maader kan der værdigt samles Penge til Udberdomshjem.

Derfor Betydningen af kristelige, hyggelige Udberdomshjem kunde ret blive forstaaet iblandt os, maa de nødvendige Midler til Opredtelsen og Underholdet deraf uden Vanskelighed kunne tilvejebringes.

Samfundets Udberdomshjemskomite har faaet til Opgave at forberede Opredtelse af et Udberdomshjem. Den f. d. G. luth. Kirke i Amerika maa fatte Beslutning om Hjemmet, dets Organisation og Styrelse, vælge Stedet, hvor det skal bygges, dets Størrelse og Maaden, det skal bygges paa, hvem der kan optages deri, og hvad der skal erlægges for Underholdet og alt, der vedrører Hjemmet og dets Drift.

Jeg har besøgt fire Udberdomshjem tilhørende forskellige Nationer. De er alle særdeles godtlykkede og tilhører Nutidens Velværemmeligheder for Beboerne. Disse Hjem er beliggende saaledes: Et i en stor By har kun en Græsplane omkring Hjemmet, to ligger paa Mid fra Udtanten af en stor By; de er omgivet af tre Acres store Lawn. Et er beliggende to Mil fra en mindre By med Jernbaneforbindelse, paa et større Landstykke, maaste hundrede Acres, som en Del af Sagen her givet: Et af disse Hjem styres af et større Kirkesamfund ved en af dette valgt Direktion. Et andet af disse Hjem styres af en privat Komite af Menighedsmedlemmer. Det tredje og største af disse Hjem styres af et større Kirkesamfund ved en af dette valgt Direktion. Et andet af disse Hjem styres af en privat Komite af Menighedsmedlemmer. Tre af disse har toset hened fire tusind Dollars, det fjerde meget mere. Jeg giver disse Oplysninger, for at de som er interesserede i Sagen, og som ikke har haft Anledning til at se Udberdomshjem fra nært Hold, kan lades til Tanter om Besøftning, Veliggende og Styrelsaade.

Det er glædeligt at se den udføtt Interests i, hvad der er skrevet og ydet til Sagen. En Mand har paa sit Dødsleje bedet sine Efterledende om at yde tusinde Dollars af sine efterlættede Midler til Den f. d. G. luth. Kirkes Udberdomshjem. Det vil lette Komiteens Arbejde, om de, som er interesserede i Udberdomshjemmet, vilde sætte sig i Forbindelse med den, som den kan have Begreb om de Indtægtskilder, der staa aabne og Antallet af dem, som ønsker at komme ind paa Hjemmet, saa vi kan fremlægge en nøjagtig Rapport paa Samfundets Aarsmøde. Den sidste Aarsberetning giver Navn paa Komiteemedlemmerne. Min Adresse er, medens jeg rejser i Vinter, H. Høsten 2219 N. 26th. Str., Omaha, Neb. Være efter den Adresse vil blive mig tilsendt.

Herrens velgørende Udberdomshjemmet for Jesu Skyld.

H. Hansen.

Hjælp endelig straks.

Vor ældre Broder, Pastor T. C. J. Miller, har selv i længere Tid været syg, ude af Stand til at arbejde.

Flere i Familien er syge. En af hans Søner bøde i forrige Uge.

Vore Venner staa saaledes saa godt som aldeles hjælpeløse og meget lidende ved Sibens af.

Hertil kommer Sorgen.

Men „naar et Lem lider, saa lider de alle.“

Venner, og Embedsbrødre i Særdeleshed, send øjeblikkelig Hjælp.

Send eders Gaver pr. omgaaende til vort Samfundskasseterer M. West, Blair, Neb.

I broderlig Erbedighed

G. B. Christianesen.

Altertavler, Prædikestole og Døbefonte

udføres billigt af undertegnede.
Se mit Arbejde i Lucet og West Denmark, 318, samt Cwatonna, Minn.
Jens P. Rasmussen,
Lucet, Wis.